

פגישה שנערכה בשעה 11 בלילה

בקרוואן של מנהל אופירה גרמה

לחרושת שמועות ולחישות סביב

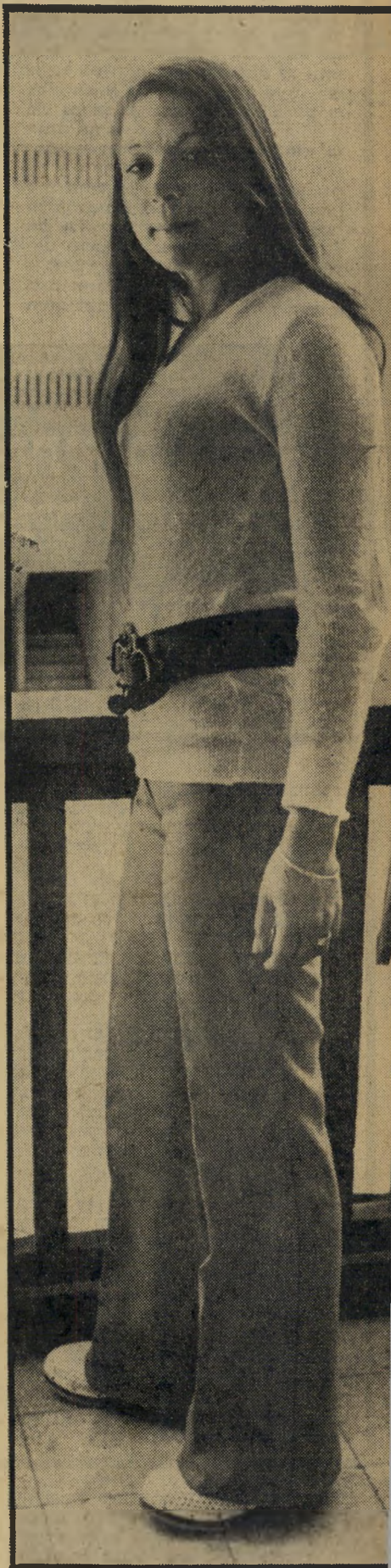
בעלה של ח"כ שולמית אלוני

ד שעה היתה אחרי חצות, כאשר הסמל התורן של נקודת-המישטרה באופירה התדפק על דלת הקאראוואן שבי מחנה הממשלתי במקום. בפתח הופיע גבר מוצק, שפניו הרושות חריצים עמוקים. "מר אלוני, פנה אליו הסמל בהיסוס, "באתי לגבות ממך עדות. הוגשה נגדך תלונה..."

ראובן אלוני, 56, מנכ"ל מרחב שלמה והמלך הבלתי-מוכתר של שארם-א-שייך, לא ידע אם לצחוק או לבכות. תחת זאת נתקף בזעם. "איך אתה מעז?" פנה אל השוטר, "בשעה זאת של הלילה! תשלח אלי את המפקד שלך מחר בבוקר!"

למחרת התייצב מפקד נקודת-המישטרה באופירה לפני ראובן אלוני. הוא התנצל בפני המנכ"ל: "השוטר חדש במקום, הוא לא ידע בדיוק אל מי הוא פונה..."

אבל גם מפקד-המישטרה חזר, בחצי-גימגום, על בקשתו של השוטר מליל-אמש. "בחורה נגישה תלונה נגדך אתמול בלילה", אמר, "השוטר התורן לא ידע במי המדובר. הוא רשם את התלונה. לפי ה-

המתלוננת
קיריית-מלאכי שעבדה כמלצרית באופירה, ושהתלונה נגד ראובן אלוני במישטרה.

השריף של מרש"ל, ראובן אלוני, ואשתו

אופי רע באת

קריטריונים קבועים, שעל-פיהם היא מעי ניקה זכאות לשיכון במקום. מבקשי השייכונים חייבים להוכיח כי הם בעלי תעמול קה קבועה במקום, וכי הם מתגוררים בו עם משפחותיהם. רק אז ניתן להעמיד לרשותם את אחת הדירות המרווחות. בנות ארבעה החדרים, שניבנו במקום.

אבל רבים מתושבי שארם רואים בראובן אלוני את השריף המקומי של הר איוור, ששיטתו גדול משטח מדינת-ישראל. הם רואים בו כוס כלייכול, שבמוצא-פיו תלוי גם אם יקבלו דירה במקום אם לאו.

אחד מאלה היה חיים אריאלי. מנהל תחנת אגד באופירה. אריאלי הוא מוותיקי התושבים של שארם. כאשר ניבנו השייכונים במקום, ראה זאת כזכותו לקבל את אחת הדירות. אולם הוועדה, שהכילה בוותק שלו, לא הקצתה לו דירה. הסיבה: אשתו ושלושת ילדיה של אריאלי לא באו לגור עימו באופירה. הם נשארו בצפון הארץ. אריאלי גם לא הצהיר כי בכוננתו להביאם להתגורר במקום. הוועדה העדיפה למסור את הדירות לבעלי-משפחות. בהם אחיו של חיים אריאלי שירד לאופירה עם משפחתו.

אבל אריאלי לא השלים עם רוע הגזיר. זה, הוא סבר כי יש לנהוג כלפיו לפנים משורת-הדין. הוא פנה אל מבקר-המדינה, אל נשיא-המדינה. גם כאשר ביקר ראש-הממשלה יצחק רבין באופירה, העלה בפניו אריאלי את בעייתו. בכל המקרים נבדקו תלונותיו. התברר כי הוועדה פעלה לפי קריטריונים מוצקים שאריאלי לא עמד בהם. לקובלתו לא היה יסוד.

אריאלי לא קיבל את הדין. הוא ראה באלוני את אויבו. היה מטיח בו כי פומבי: "אתה עוד תראו אני אגרום לך שתברח משארם"

פגישה בשעה

11 בלילה

פני כחצי שנה שכח לפתע חיים אריאלי את סינתר לאלוני.

פרוצדורה. אנחנו צריכים לגבות ממך עדות..."

"אני לא מוסר שום עדות" התרתח ראובן אלוני. "כל מה שאני יכול להגיד זה שהכל שקר וכזב"

סירובו של אלוני למסור עדות היה אולי, טעות פורמלית מצידו. שכן המישטרה מילאה במיקרה זה את חובתה. בלילה הקודם התייצבה בנקודת-המישטרה צעירה חסובת-עו בת 19, התלונה כי ראובן אלוני ניסה לבצע בגופה מעשה מגונה. אחרי שהזמין אותה בשעת-לילה מאוחרת לקאראוואן שבו הוא מתגורר ב-מחנה הממשלתי. תפקידה של המישטרה היה לנהוג בתלונה זו, כפי שהיא מטפלת בכל תלונה אחרת: לגבות עדויות ולבדוק אם אכן יש בסיס לתלונה.

אבל ראובן אלוני היה נסער מדי באי-תו מעמד, מכדי לשקול זאת. עצם העזתה של הצעירה לספול עליו מה שנראה לו כעלילה שפלה, הרתיח את דמו. "לא ייתכן שעובדי-מדינה יהיו הפקר", הסביר לאחר-מכן את סירובו למסור עדות. "מוכרחים לשים קץ למצב שבו כל מי שמרגיש את עצמו מקופח או נפגע, ירוץ למסור תלונות כוזבות למישטרה."

"אני אגרום

לך שתברח!"

ר אובן אלוני, מי שכינה במשך שנים ארוכות כסגן מנהל-מקרקעי ישראל, לפני שנתמנה לתפקידו כמנהל מרחב-שלמה (מרש"ל), לא היה מופתע מעצם הגשת התלונה נגדו.

לילה קודם-לכן — אותו לילה שבו התלונה סילביה עמר על הניסיון למעשה המגונה בגופה — היא איימה עליו, לטענה, כי הוא "ישלם עוד ביוקר" על סירובו להעניק לה דירה בשיכונים הממשלתיים שנבנו באופירה.

ראובן אלוני אינו מחלק דירות או שיכונים בשארם. מי שמופקד עליך היא ועדה ממשלתית בה חמישה אנשים, שראובן אלוני הוא אחד מחבריה. לוועדה יש

אישה-הציבור
ראובן מינה מטעם משרד-הפיתוח, בזכות עצמו, המרבה להופיע ב-